

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dvx Spiritvalis

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.Xiii.

Cap. XI. Perniciosam esse ignorantiam eius, quod est Deus, & Christus
Seruator noster: & perfectam eius cognitionem consistere in
transformatione quadam Spiritus nostri in vinam eius gloriæ imaginem: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48784](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48784)

tibi posse veram cognitionem & æstimationem
 altissimorum horum mysteriorum; neque te aut
 creaturam ullam posse per seipsam ea assequi;
 lacrymis verò ac suspirijs supplicare illi o-
 portet, vt illa tibi aperiat, & intra tuum Spiri-
 tum reuelet: alioquin clausa tibi & velata re-
 mansura. O agnus Dei, qui habes clauem Da-
 uid & c. quod tu aperis, nemo claudit; & quod tu
 claudis, nemo aperit: supplex te oro, vt clauem
 uinæ tuæ scientiæ intelligentiam mihi altissi-
 morum mysteriorum tuorum aperias, vt ea in-
 telligam, eoque modo sentiam, quo tu illa re-
 leuasti; & assequar finem, ob quem illa nobis
 aperuisti. Amen.

b Apoc. 3. 7.

CAPVT XI.

*PERNICIOSAM ESSE IGNO-
 rantiam eius quod est Deus & Christus
 Seruator noster: & perfectam eius co-
 gnitionem consistere in transformati-
 one quadam Spiritus nostri in vnam
 eius gloria imaginem; & quâ ratione
 hæc transformatio fiat; & quæ
 eius excellentia.*

PTIAMSI Christus Dominus
 noster librum hunc, vt prædictum
 est, aperuerit, quidque in eo con-
 neretur, stylo adeò familiari de-
 clarare.

clararit, vt qui viua fide illum voluerit a lege
 re, percurrere possit, sine periculo offensionis:
 multi tamen fuerunt, qui non potuerunt il-
 lum legere; sed adhuc illis est aded̄ occlusus,
 acque si reclusus non fuisset; ed̄ quod duplici
 graui ignorantia laborent; altera verò Chri-
 sti Seruatoris mundi; altera b̄ ipsiusmet Dei,
 admiscentes mille errores ijs, quæ de illis au-
 dierunt quorum miseriam deplorabat Apo-
 stolus dicens: *c O insensati Galatæ, quis vos fa-
 scinauit, non obedere veritati, ante quorum o-
 culos IESVS CHRISTVS prescriptus est, &
 sententia in scriptis lata ad mortem damnatus?*
 aut (sicut S. Chrysostomus ait) qui habetis cor-
 ram vobis Christum, tanquam scripturam &
 pieturam, in qua legeratis veritatem Euan-
 gelij eius? ð quam est plenus mundus huius-
 modi insipientibus, qui videntur fascinati, &
 quasi absorpti à bonis delectabilibus terræ,
 nec habent oculos, vt videant mysteria cœle-
 stia? Sed quid mirum, quod miser homo igno-
 rantia sui ipsius, qua laborat, cum aded̄ sibi sit
 coniunctus, hanc quoque miseriam adiungat,
 vt etiam sui Creatoris & Saluatoris ignoran-
 tia laboret? Et si magna incommoda ex prio-
 ri ignorantia proueniunt, vt supra diximus:
 multò maiora proueniunt ex posteriori. Vt
 enim ait Apostolus: *d Qui ignorat, ignorabi-
 tur.* quasi diceret, qui Deum & Christum non
 nouit: neq; ab ipsis cognoscetur, cognitio-
 ne scilicet approbationis, qua suos electos co-
 gnoscit. potius in die nouissimo, dicet illi:

Rr 5

e nesio

a Habac. 2. 2
a illa, 8. 1. 16

b Cor. 15. 34

c Galat. 3. 1.

d 1. Cor. 14
38IRI
E

e Matt. 25. 13
f Ioan. 17. 3.

g Iere. 4. 20.

h Isa. 5. 23.

e nescio vos. Nam sicut f *vit a aeterna est*, vt cognoscatur bene Deus, & Iesus Christus, quem ille misit: ita erit mors aeterna, quod ijdem nō cognoscantur; sed ignorentur. ex quo innumera mala & peccata proueniunt, sicut ipsemet Dominus dixit: *g vastata est omnis terra, quia stultus populus meus me non cognouit: h & propterea captiuus ductus est: quia non habuit scientiam*. Esto. n. multas alias habeat sciētias, si hæc illi desit, idem est, ac si nullam haberet. Nam huius ignorantia captiuus ducetur à suis hostibus dæmonibus, ligatus propriarū passionum catenis, proprijsque peccatis irretitus & eijcietur à terra promissionis, quæ est Ecclesia; vt transferatur in Babylonem aeternæ confusionis, quæ est infernus.

§. I.

De duplici ignorantia.

SED quoniam miseria nostra tanta est, vt ignorantia submersi, existimemus, nos ea carere: aduertendum est, duplicem esse ignorantiam siue errorem circa Deum & Christum Dominum: alteram speculatiuam, alteram practicam.

I.

1. Cor. 8. 4.

PRIMA lædit fidem, cum deest vera cognitio eius, quod illa credendum præscribit; aut est aliquis error contra id, quod reuelatum est de Deo, & Christo D.N. Talis est ignorantia, qua laborant miseri Hæretici, ac Iudæi, qui etsi non fabricant sibi sicut gentes Deos aureos, & argenteos, qui sunt imagines falsorum

Deo.

DUX SPI
P. DE PONT

Deorum; in suo tamen intellectu tales formāt cogitationes & conceptus, vt illi non sint imagines veri Dei, veri que Christi Seruatoris nostri; sed inania idola Dei alicuius, & Christi ficti, ab eorum ignorantia adinuenti. Si enim faciunt conceptum alicuius Dei, qui non sit spiritus, sed corpus; aut qui non sit trinus in personis; aut qui creaturarum non habeat prouidentiam; aut talis Christi, qui sit purus homo, & non Deus; aut qui non habeat verum corpus, sed fictum: hoc totum est idolum. quia non est in mundo talis Deus; neque talis Christus sicut isti, quem illi fingunt, & cuius causa Deū verum contemnunt, quem ignorant: quia, vt dixit S. Apost. Iudas: *Quaecunq; ignorant blasphemant*; negant quod non intelligunt, & loquuntur malè de eo, quod nec credunt, nec nouerunt Et in hodiernum vsque diem Christus D.N. vt prædixit Isaias, multis infidelibus est *sicut liber signatus septem sigillis*. Quia ipsamet mysteria infantie, eius vitæ, passionis, & mortis illos excœcant: vt non credant, esse diuinitatem in eo, qui ad eò se humiliavit: sicut euenit Iudæis, qui Messia, quem sperabant, conceptum quendam sibi formaerant, cum mille erroribus: fingentes sibi tanquam Regem temporalem, opulentum, potentem, & bellicosum. cum autem viderunt Christum adeo pauperem, humilem, & abiectum, non cognouerunt esse Messiam, ac propterea eum abiecerunt, & affixerunt cruci.

k Iudas in sua Canon. 10.

1 Isa. 19. 11.

*1. Cor. 2. 8
Act. 37. 1.*

IRI
E

SE D

3.

SE D hos omittamus, tanquam gentem sine Deo, & sine Christo; contra quorum ignorantias agitur in alijs libris: & accedamus ad alteram ignorantiam & errorem practicum, qui est multorum fidelium, quibus competit, quod Apostolus dixit: *in consensu, se nosse DEVM, factis autem negant.* Et illud sancti Ioannis: *in Qui dicit se nosse Deum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est.* & o qui peccat, non vidit eum, nec cognouit eum. quia non nouit sicut oportet, nec cum ea veritate & puritate, quam in seipso habet: sed cum multis nebulis & obscuritatibus, formans conceptum Deum rerumque eius valde confusum & breuem, & admixtis plurimis apprehensionibus alienis ab eo, quod ipse habet; & quo dignus est quod mirifice explicat S. Bernardus dicens: omnes peccatores, qui nolunt conuerti, laborare hac ignorantia Dei. Siquidem nullam ob causam negligunt, quam quod sibi fingant grauem & seuerum eum, qui est pius; implacabilem ac durum eum, qui est misericors. ferum ac terribilem eum; qui est mitis & amabilis: & ipsa iniquitas mentitur sibi, ipsi dum format sibi idolum pro eo; quod non est ipse, sed statua aliqua aut fictus Deus. neque enim talis est Deus in mundo, qualem ipsius imaginatio eum depinxit. Talis fuit ignorantia, & error pigri illius serui, qui *p fodit talentum, & abscondit pecuniam Domini sui: & tempore rationis reddendæ, ostendit quam finxisset sibi effigiem*

in Tit. 16
in 1. Io. 2. 4
oc. 3. 6.

Serm. 38. in
Cant.

p Matt. 25. 18.
24.

DUX SPI
P. DE PONT

Domini sui dicēs: *Scio quia homo durus es, me-
u ubi non seminasti; & co: gregas, ubi non spar-
asti; & timens abij, & absconus talentum tuū
in terra: ecce habes quod tuum est.* Et in hunc
modum singuli peccatores, desides, & imper-
fecti, formant intra se Deum quendam, &
Christum iuxta suam apprehensionem, aut
humorem. Scrupolosus enim iudicat DEVM
valde exactum, & quorumcunque minimo-
rum rationem habentem; qui anxius est,
illum imaginatur, quasi longas moras tra-
hentem in rebus suis, quia nō statim succurrit
anxietati suę; pusillanimis depingit illū inex-
orabilem; seuerum in iudicando, & qui illa-
tas sibi iniurias vlciscitur; delicatus, illum
facit sibi minimum misericordē, & qui q*mul-*
titudinis peccatorum eius ad finem viam misere-
bitur.

q *Eccl. 5. 6.*

3.

Mat. 16. 14.

SIC VT tempore, quo Christus Dominus
noster prædicabat varios de ipso conceptus,
quis ipse esset, homines formabant. r *alij enim*
existimabant ipsum esse *Ioannem Baptistam,*
alij Eliam, aut Ieremiam, aut vnum ex pro-
phetis: sic nunc aliqui CHRISTVM cogi-
tant seuerum poenitentem, solitarium, sicut
Ioannem Baptistam; existimantes, hoc &
non aliud esse ingenium Christi; & nemi-
nem saluandum, qui talem eum non existi-
met. alij fingunt Christum sicut Eliam, qui
ignem de cœlo mittat contra peccatores, nec
illum relinquat impunitum, qui contra i-
ustum aliquid admiserit, sed statim vlciscatur:

cuius

ORI
E

cuius contrarium ipsemet dixit duobus discipulis valde zelantibus, qui proprium Magistri sui spiritum non satis agnouerant: alij Christum Dominum apprehendunt incoertum, & fluctantem, sicut Ieremiam continendo spiritum Christi in continua tristitia & lacrymis: quasi non possit vnquam habere letitiam, qui vel semel peccauerit. Hos & huiusmodi falsos conceptus habent multi homines, qui quod Christiani talia de Christo aut Domino Deo credant, sed quod ipsorum opera testimonium dent harum fictionum, à vero aberrantium: qui agunt tanquam qui suas actiones talibus phantasijs moderentur. Ex quo prouenit, ut alij in fiducia deficient, alij in eadem excedant, ac præsumant, alij sine timore laxæ conscientia, alij nimium arctæ: omnes tamen in apprehensione sua aberrant, quia non est in Deo nec in Christo, quod se imaginantur.

4:

Hi sunt peractis erroribus sunt alij similes circa virtutes Christianas, earumque valorem. Quamobrem dixit philosophus: omnem hominem improbum, esse ignorantem & Sapiens ait: *Serrare omnes, qui operantur malum.* Maximus verò eorum error in eo consistit, quod non habeant estimationem; quam debent habere Deo, de eius bonitate, & iustitia, de virtute & sanctitate; & quod non integrum exactumque conceptum faciant de gravitate atque malitia vnius peccati. & similiter sunt alij errores practici circa præcepta

9 Ethic. c. 1.
1 Prou. 14. 22

S. Tho. II. 2.
q 76. a. 4. ad
1. & q. 78. a. 1
ad 1.

DUX SPIRITUS
P. DE PONT

cepta, præmia & pœnas; ed quod non satis apprehendant suauitatem legis diuinæ, sed fingant quasi inaccessibilem, & vt ait Dauid: *Psal. 93, 20*
laborem in precepto: nec felicitatem celestem, aut inferni atrocitatem; quia horum omnium faciunt conceptus valdè falsos & confusos. Vt his malis occurras, & hos errores euites, refert plurimum, si te sollicitè exerceas in legendis ac meditandis omnibus, quæ continentur in libro gloriosissimæ vitæ ac doctrinæ Seruatoris D. N. sicut ipse librum illum aperuit ac declarauit: in quo deprehendes verum conceptum, effigiem, & figuram, quam debeas tibi formare de vero Deo, & eius Christo, ac virtutibus, quibus ille glorificatur: ne decipiaris in cognitione eius, quæ amare debes ac imitari.

§. 2.

Quaratione perfecta Dei, Christi, cognitio formetur.

MODVM, quo perfecta hæc cognitio sit formanda, mirificè declarauit Apostolus dicens: *a Nos reuelata facie gloriæ Domini speculantes, in eadem imaginem transformamur, à claritate inclaritatem, tanquam à Domini spiritu.* *2. Cor. 3, 18*
 Gloriam Domini vocat mysteria in quibus splendet gloria diuinitatis ac Trinitatis DEI, cum omnibus suis excellentijs, & perfectionibus; & gloria IESV CHRISTI,
 qui

RI
E

qui splendor est substantiæ Patris æterni
cum omnibus virtutibus, gratijs, ac donis,
quæ elucet in mysterijs diuini huius libri,
de quo diximus : quæ ait Apostolus, specula-
mur, non sicut israelitæ, qui non potentes
ferre splendorem ex facie Moysis prodeun-
tem, aspiciabant illum velo tectum : & in
hodiernum vique diem aspiciunt illi myste-
ria CHRISTI velo tecta, & cortice suarum
scripturarum; & tanquam librum obfigu-
ratum sigillis suarum figurarum, & coere-
ntiarum externarum : non penetrantes in-
tentem in eis spiritum : quia non remouent
velum ignorantiæ, & incredulitatis, quod in-
po fuerunt duro cordi suo : nos autem aspec-
mus hæc mysteria, *reuelata facie*, submoti
scilicet velo, & ablatis sigillis, sicut in sancto
Euangelio sunt explicata, quod tanquam li-
brum patentem *speculamur*, tanquam in claris
speculo, quod planè ostendit nobis, qui re-
repræsentat ; & ibi vultum videmus Christi
gloriosissimum, variasque figuras, quas pro
nobis assumpsit, in quas *transformamur*, &
scurrentes ab vna in alteram, & ab vno gradu
claritatis in alterum, permoti ac directi a Do-
mini spiritu.

CUM hoc dicit Apostolus, obiter nos co-
cet, proprietates virorum spiritualium, con-
tioni & contemplationi vacantium : in quibus
discernuntur à tepidis & imperfectis, qui
his non agunt, aut ea paruifaciunt : fidei
nim mysteria aspiciunt tanquam velo & co-

Speculari est
in speculo
videre.
i. rho. ibid
L. et 2. & 2.
q. 180. a. 3.
ad 4.

DUX SPI
P. DE PONT

bula cooperta; aut tanquam in speculo vapore aliquo aut pulueribus obducto: in quo non cernuntur distinctè vultus hominum, sed quasi confusè: eò quod fidem habeant obfuscatam, culpis & affectionibus terrenis; parumque exercitatem in considerandis eisdem mysterijs, ideoque satis sibi existimant, si confusè illa credant; non formantes distinctum conceptum eius, quod est Deus & Christus, infernus, aut cœlum. Et quoniam non penetrant, que intra has res sunt, eas non sentiunt; nec dant operam, vt transformentur in diuinam imaginem; nec vt sequantur, quod fides illis dicitur.

At viri spirituales has res aspiciunt vultu aperto & sine velo aut nebula, & in libro aperto, & in speculo claro, in quo vultus aspicientium distinctè cernuntur; & formatur distinctus conceptus eius, quod est in illis, iuxta id quod fides de eis reuelauit: quam habent valdè clarificatam, & puram cum mundicia cordis.

Ex quo procedit, vt etiam contemplantur hæc mysteria non vultu, rubore aut pudore cooperto, quasi erubescerent aspiciere opprobria, & contemptus Saluatoris; sed aperta facie, læta ac serena, formantes sibi conceptum quendam valdè gloriosum de his omnibus: honorem & gloriam eiusdem Domini, existimantes, non solum quod est de diuinitate reuelatum, sed etiam quod gessit, & perpeffus est in humanitate: de vtrisque enim intelligi

RI
E

b Ioan. 1. 14.

potest, quod dixit S. Ioan. b *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à Patre plenam gratia & veritatis.* & Angeli in eius natali cecinerunt: c *Gloria in excelsis Deo.* in his enim virtutibus emicuerunt virtutes & perfectiones præclarissimæ: & de eisdem gloriantur, qui eas benè intelligunt, quas sibi ipsis præligunt, & d *gloriantur*, nō in aliare, nisi in *D.N. Iesu Christi.*

c Luc. 2. 14

d Galat. 6. 14

3.

HINC est, quod cum hæc mysteria cogitur & meditatur, conentur pertingere ad finem principalem suæ contemplationis: de quo post, quod *in eandem imaginem transformatur* eius Dñi, quem meditantur & contemplantur, participes eius claritatis & splendoris: magna similitudine: ad modū, quo ferrum, missum in focum, transformatur in imaginem ignis; tantum concipiens splendoris, & carboris, vt ignis potius videatur, quam ferrum: in iustus contemplans diuinitatem, & sacramentam Christi humanitatem, transformatur in diuinam eius imaginem. Infinita enim claritas, pulchritudo, & sanctitas, q̄ intuerit, & contemplatur, efficit in ipso met aliam similitudinē splendoris, gratiarum, & virtutum, donorumq; cœlestium: quæ illum efficiūt valedē simile Deo & Christo. Et quæ admodū hic Dñs in suis mysterijs varias induit imagines, vt apparet in præsepio, in monte Thabor, & in monte Caluario; in oēs eas conatur in se transformare eo modo, quo potest a claritate in claritate. non q̄ ipse solus possit eam transformare.

S. Bonauen.
de 7. gradib.
contempl.
tom. 2. in
eadem ima-
ginata trās-
formamur.

DUX SPI
F. DE PONT

formationem efficere, cum dicat Apost. *tanquam à Domini spiritu*: quia scilicet diuini spiritus est proprius effectus: sed quod præuenienti spiritui cooperetur omni diligentia possibili in hunc modum.

PRIMUM supponendū est, intellectū nostrum esse sicut aliquem pictorē, cuius munus est facere imagines, figuras, & effigies rerum omnium visibilium, & inuisibilium, quæ ad ipsius notitiam perueniunt; quas imagines appellamus conceptus: quando .n. intellectus noster aliquid cognoscit, id quod intra se cōcipit, est imago & idea quædā spiritualis rei, quæ cognoscitur, tanquā prolem, quæ etiam ab ea producit. Quamobrem dixit S. Ioan. *e nos in celo futuros similes Deo, quoniā videbimus* (inquit) *enim sicuti est*. significans, visionem Dei claram esse quandam ipsius Dei similitudinem effigiatam in spiritu nostro, per quam illi assimilamur. & quemadmodū pictores, cū alicuius vultum pingendo imitantur, interdū effigiem faciunt valde dissimilem rei, quam imitari volebant; aut omnino, aut ex parte: at si periti sint pictores, solent valde ad viuum effigiem delineare, quæ sit rei simillima, quam imitari intendebant: Ita etiam cū intellectus noster vult de Deo cogitare, aut de Christo, interdum format conceptū seu effigiem valde falsam, atque absimilem ei, quam reuera habent in seipsis, quales sunt conceptus insipientium, & improborum, de quibus supra est dictum: sed interdum tamen formant eōceptū

1.

et. Ioan. 3. 2.

RI
E

Dei & Christi verum, proprium, plenum, valdeque similem ei, quod est de illis reuelatum, & quod reuera ipsi habent: & talem conceptum formant viri spirituales in sua contemplatione, talem etiam sibi formauerat Sponsa, cum interrogata, qualis esset dilectus eius respondit, minutim referendo omnes eius proprietates, *f dilectus (inquit) meus candidus & rubicundus, electus ex millibus: caput eius aurum optimum; coma eius sicut elata palmata; nigra quasi coruus: oculi eius sicut columba, qui lacte sunt loti.* & ita pergit referendo reliquas partes eius corporis, ostendens his similibus quam exactè eum nouisset, eiusque perfectiones ac virtutes assecuta esset. In hunc ergo modum studere debes, lectione & meditatione formare intra reipsum conceptum quandam & cogitationem, quæ imago sit, valdeque viua idea eius, quod est Deus & Christus in seipsis. Bonitatis scilicet, caritatis, sapientiæ, patientiæ, cæterarumque virtutum ac perfectionum, quas fides nos docet altissimè de singulis sentièdo; vt figura, in qua illum cernis, & apud te habes, similis sit ei, quam de seipso nobis reuelauit: & tunc incipis transformari per cognitionem in imaginem gloriæ eius.

2. SED non hic sistit transformatio. Nam ad hac imagine, quæ imprimitur intellectui, procedere debet alia imago, & idea affectuum, & virtutum, ac perfectionum supremi istius Domini, ad nostram voluntatem, eo modo quæ possunt

DUX SPI
T. DE PONT

f Cant. 5.9

possunt Creaturæ illum imitari. Sicut itaque
 intellectu depinxisti imaginem Christi mise-
 ricordis & Sancti ; aut figuram eiusdem in-
 fantuli, pauperis, contempti, aut in cruce pē-
 dentis: Ita imprimas voluntati tuæ ideam
 illam viuam affectuum, quos Christus Domi-
 nus habebat: ex qua prodeant in te opera valde
 similia ipsius operibus. vt sic impleas, quod i-
 ple tantopere commendauit, cū dixit: *g Po-*
re me, vt signaculum, super cor tuum: vt signa-
culum super brachium tuum. neque enim absq.
 magna causa & mysterio voluit, se compara-
 re imagini & figuræ in sigillo sculptæ, quæ nõ
 cum vltum habet, quemadmodum aliæ imagi-
 nes, vt visum tantum recreet, aut in memoriã
 reuocet personam, quam refert: sed præcipu-
 tus vsus est, vt aliquid obfignetur, propriam
 suam omnino figuram imprimendo rei, quæ
 obfignatur, vt apertè apareat cuius sit: aut vt
 tenè sit custodita. Hoc igitur modo viuã Iesu
 Christi D. N. imago & idea eiusque virtutū, &
 clarissimorum operum, quæ ob oculos tibi po-
 nitur in lectione & meditatione, non debet tan-
 tum oculos tuos recreare, aut ipsum tibi in
 memoriã reuocare, eo tempore, quo medi-
 taris: sed vt te verè obfignet, imprimendo ani-
 mæ tuæ viuã eiusdem Dñi imaginem, ipsius i-
 magini simillimam, quam interius & exterius
 habebat. Propterea n. dicit: *vt signaculum hoc*
super cor tuum, & super brachium tuū ponas.
 Per cor (inquit Theodoretus) intelligitur hic
 vita contemplatiua, quæ tota est interna, & co-

g Cant. 8. 6.

RI
E

Vide Martin
de Rio hic.

h Exod. 29.
26.

gnitione & affectu; per brachium autem intelligitur vita actiua, quæ externis rebus occupatur. ac propterea Deus in veteri lege iussit, ut sacerdotes acciperent *hæctusculum & brachium*, cum brachio arietis, quæ *cederent in usum eorum*, ut intelligerent; se debere valde expertos & exercitatos esse in operibus interioribus vite contemplatiuæ & affectiuæ: & in externis vita actiuæ. Quid itaque est, quod Christus taliter dicat: *pone me sicut signaculum super cor & brachium tuum*, nisi quod te moneat, ut diuinam imaginem imprimas intellectui tuo, cum illam agnoscis: & voluntati, per affectus amoris & virtutum internarum: & sensibus ac potentis externis, & earum operibus, transformando totum in viam ipsius imaginem: sicut transformatur cera in imaginem sigilli: tunc enim maxime completur transformatio, de qua dicit apostolus. *trāsēundo à claritate in claritatem: à claritate. s. Iesu Christi, ad nostram claritatem: à claritate cognitionis, ad claritatem affectus: & ab hac, ad claritatem operum: ita ut omnia sint clarificata imagine diuini istius signaculi.* O dilecte animæ meæ, tu iubes, me ponere te tanquam signaculum super cor meum, & brachium meum: sed ego supplex oro, ut tu ipse ponas te, ut signaculum supra totum spiritum meum: ego enim sine te id præstare non sciam. pone te igitur sicut signaculum super meas potentias, imprimendo illis imaginem eius, qui tu es, ut te agnoscam, amem & æmuler: totumque transformem in te, tuque viuas in me in æternum. Amen.

§. 3. De

DUX SPI
P. DE PONT

S. 3.

De culmine & celsitate, ad quam hac perfecta cognitio ascendere potest.

SED quis declarare poterit, quomodo Christus D.N. impleat hoc desiderium imprimendi seipsum tanquam signaculum spiritui nostro? ipsemet hoc declaravit, loquens cum patre suo: a ego (inquit) claritatem, quam dediti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut & nos unum sumus: ego in eis sum, & tu in me, ut sint consummati in unum, & perfecti in hac unione, ut cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dediti eos sicut & me. O altitudo charitatis Christi, quod potuit illa ulterius ascendere, quam electis suis eam impertiretur claritatem, quam ab aeterno suo Patre acceperat? & quae haec claritas, nisi claritas cognitionis & amoris cum clarissimis donis gratiarum & virtutum, quae illi comitantur? hanc ipsemet nobis largitur. nisi enim ipse det, non possumus viribus nostris eam adipisci. ipse ponit se tanquam signaculum super spiritum nostrum; ut suam imprimat imaginem, cum tanta similitudine, ut simus unum cum ipso: & ut ait Apostolus: *b* qui adharet Domino, unus spiritus est, scilicet cum eius spiritu: ita, ut propter hanc similitudinem, mundus agnoscat excellentiam illius Domini, cuius gerimus sigillum; creditque patrem eius, ipsum misisse, ut noster esset Magister, redemptor & exemplar omnium. designavit septem sigilla figurarum, & coere-

a Ioan. 17. 22

b 2. Cor. 6. 17

Sf 4

monia-

RI
E

moniarum externarum, quibus eius liber erat clausus, & obsignabatur populus Hebraeus: & loco illorū vult, eū dē librū clarissimē suę vniū figillum esse, quo obsignetur populus Christianus: imprimens electis suis viam vitę suę imaginem: vt *c vita lesę manifestetur* (vt ait Apost. *in corporibus eorum*: eaque muniti sint, ac securi, donec transferantur in cœlum, vbi erit vnio perfecta per visionem beatificam.

2. Cor. 4. 10

I.

d Ioan 10. 14

SED videamus nunc, quam altē ascendat hic in terrā? eousq; progreditur, vt sit vnus, sicut pater & filius vnus sunt: d *Ego, inquit, sum pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscunt me mea, sicut nouit me Pater, & sicut ego cognosco Patrem.* Videamus nunc quomodo Pater cognoscat filium & quomodo filius agnoscat Patrem, ovesq; sui gregis. Fides nos docet, quod æternus pater cognoscens diuinam suam essentiam, per eam cognitionē producat viam & infinitam imaginem sui ipsius filium scilicet suum vnigenitum, quem propterea verbum appellamus, & sapientiam patris, quam æternum generat, communicat illi suam diuinitatem, omnesq; suas perfectiones tanta similitudine, vt vterque sit vnus eademque res in essentia: idq; tanto amore & gaudio, vt non possit sibi non complacere & oblectari in eo, eumq; amare infinito amore: & per eundem omnia operatur, qui vnus omnino est vtriusque velle, & posse. Hoc ergo modo bonus hic pastor Christus Iesus

cogno-

DUX SPI
S. DE PONT

cognoscit electas suas oues; cognitione comprehensua, beneuola, & efficaci: imprimens eis imaginem & similitudinem diuinæ suæ naturæ, gratiam scilicet, & charitatem, cum reliquis virtutibus, donisq; supernaturalibus; vulturque ac coniungitur eis sicut sigillum; accipiens eas in suas, ac diligens, & complacens sibi in eis: & per easdem operatur res valde gloriosas. In hunc ergo modum non quidem aequaliter, sed valde proportionaliter, perfecti Christi discipuli, qui optimæ sunt oues eius gregis, eò perueniunt, vt in Contemplatione eum agnoscant, cognitione quadam ad eò robusta, & efficaci, vt in suis intellectibus formant perfectam quandam imaginem ipsiusmet Christi, eiusque virtutum ac perfectionum placentes sibi & oblectantes in eis: & eadem viuacitate ac efficacia illas imprimunt suæ voluntati, amando hunc pastorem, & pro suo eum accipiendo, seque ipsos illi coniungendo; nec volentes quicquam agere aut facere, nisi cum ipso, & propter ipsum, & ad ipsiusmet similitudinem, ita vt cum Apostolo dicant: *e Viuo iam non ego; viuit vero in me Christus*: Ego viuo vitam naturalem, ipse verò in me viuit vitam supernaturalem; cognitio mea, amor meus, affectus & opera mea ab ipso procedunt, ipsum referunt, per ipsum ego illa facio, & ipse in me: quia Spiritu vnum sumus. ipse est in me, & ego in eo per amorem. hoc modo ipsemet Christus, quia homo est, patrem suum agnoscit, cogni-

e Gal. 2. 20.

RI
E

tionem beneuolâ, quæ diuinam eius uoluntatem
scrutatur, imitatur ei⁹ perfectiones, approbat
quicquid ille disponit, illudq; ad nutum ex-
equitur, ita ut imaginem infinitæ perfectionis,
quam à Patre accipit, qua Deus est, imprimat
sibi ipsi qua est homo, cum ineffabili simili-
tudine, propter quam, in suo tamen gradu, di-
cere licet, qualis est Pater, talem esse & fili-
um, & *f. qui uidet Filium uidere etiam Patrem*

Joan. 14. 9.
Rom. 8. 29

O Pater æternæ, qui tuos electos *g. p. adestina-*
sti conformes fieri imaginis filij tui: per eum
supplex oro, ut mihi concedas illum cognos-
cere, amare, tantoq; spiritu imitari, ut me cõ-
formem, & transformem in imaginem gloriæ
eius. O Redemptor dulcissime, qui *h. dum e-*
reres in monte Thabor, trãformasti & h. trã-
figurasti corpus tuum in gloriosam animæ tuæ
imaginem; & Moysen atque Eliã transformasti
in imaginem gloriæ & i. Maiestatis, quam tu
habebas: transforma & transfigura animã meã
in tuam, imprimens ei figuram excellentium
virtutum tuarum: ut per earum similitudinem
sua vnã tecum, Amen.

h. Luc. 9. 28

it.

i. Matt. 17. 2

2.

UT perueniamus ad cognitionem adeo ex-
cellensam, uoluit Christus Dominus noster doce-
re nos statim quandam aliam, infirmitati no-
stræ magis conformem, dicens: proprietatem
esse ouium *k. agnoscere suum pastorem, & sequi*
eum; agnoscere uocem eius, obedire ei, sequen-
do eum; alienum autem non sequi, quia non
nouerunt uocem alienorum, quasi diceret: si uis
esse ouis Christi, opus est supremum hunc
pastorem

k. Joan. 10. 4.

14.

DUX SPI
P. DE PONT

patrem agnoscere, ad duo oculos conijciendo, ad ipsius scilicet *l' vestigia* vt ea *sequaris*, considerans exempla quæ tibi dedit, & opera quæ fecit: & ad eius vocem & sibilum, vt studeas illum agnoscere in præceptis & consilijs legis, quam promulgauit, & admirandâ doctrinâ quam prædicauit, obediendo ei in omnibus quæ præceperit, aut tibi inspirauerit. hoc est enim, illum perfectè cognoscere, sicut ipsemet dixit: *m Ego noui patrē, & scio eū, & sermonē eius seruo*, quod si hoc modo cognosces tuū patrem, ille te signabit tanquam ouem suam signaculo viuæ imaginis & similitudinis impressæ in intimo animi tui, ipse enim dixit: *n Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipse meus frater, & soror, & mater est*. Frater erit, quia accipiet à Patre æterno imaginem gratiæ eius, qua similis fiet Christo; erit & mater, quia spiritualiter ipsum concipiet intra seipsam, formans in se ipsam met *CHRISTI* imaginem, sicut iam diximus, & de hac cognitione aded beneuola & obediēte potius gloriari debes, quam de omnibus alijs scientijs, dignitatibus, aut terrenis diuitijs iuxta illud quod ipse per Ieremiam dixit: *o in hoc gloriatur qui gloriatur, scire & nosse me*. scire (inquam) vt verum conceptum, quis ego sim formet: cognoscere verò, vt approbet quicquid in me videbit: *quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iusticiam in terra: hæc enim placent mihi*. & eadem, opus est facere

1. Petr. 2. 21.

m Ioan. 8. 55

m Matt. 12. 50

o Iero. 9. 24.

RI
E

facere eum, qui me cognouerit. O dilecte cordis mei, ex nunc cupio gloriari, quod te cognoscam & amem, sicut tu vis; in eo collocans meam oblectationem, ut me in tuæ gloriæ imaginem transformem, transiens à claritate in claritatem, ut crescam & proficiam in cognitione & amore tui, donec videam te in claritate æternæ tuæ gloriæ, Amen.

CAPVT. XII.

QVOD IN LIBRO VITAE Christi Domini nostri meditanda sunt septem admirabiles vnitiones siue coniunctiones rerum valde distantium, cum varijs affectibus humilitatis & charitatis.

INTER prodigia & mirabilia que Deus operatur est, & in suis electis quotidie operatur, non est minimum (ut Sanctus Bernardus expendit:) quod cum humano intellectu coniunxerit cognitionem rerum altissimarum, quæ fide nituntur, ita ut in intellectu, qui conuenit sensibus duci, & humanæ rationis discursibus, his omnibus reiectis, eleuet se supra seipsum, ad credendum multa, quæ excedunt id eorum

er. 3. de vig.
gil. Natiuit.

DUX SPI
T. DE PONT